

Horsens Lughus i det af mig nævnte Diemed. Hvad derimod den anden Del af Opgaven angaar, nemlig Viborg Lughusbygningens Omdannelse i det Diemed at være Anstalt for uhelbredelige Sindsyge, er jeg ikke paa Udvalgets Begne berettiget til at komme dybere ind paa Realiteten af dette Spørgsmaal; men jeg skal dog bemærke, at efter de Forhandlinger, der have fundet Sted om denne Sag, ere Meningerne i Udvalget om Hensigtsmæssigheden af en saadan Foranstaltning ikke lidet delte, hvorfor man ved sit Underendringsforslag til den ærede Ministers Endringsforslag har villet stille sig saaledes, at man hverken til den ene eller til den anden Side ved sin Afstemning over Underendringsforslaget afgjør noget med Hensyn til Spørgsmaalet om Viborg Lughusbygningens senere Anvendelse. Man stiller sig fuldstændig frit, saafremt dette Spørgsmaal skulde foreligge til Forhandling paa et senere Stadium — i næste Samling eller saa — saaledes at da ethvert Medlem af Thinget kan staa fuldstændig frit med Hensyn til sin Opfattelse af dette Spørgsmaal. Saaledes er Udvalgets Stilling, og jeg haaber dermed at have forklæret Underendringsforslaget under Nr. 42. Hvis jeg paa Udvalgets Begne skulde gaa dybt ind paa Sagen, maatte jeg tale med to Tunger i een Mund, efter som, der, som sagt med Hensyn til den anden Opgave er forskjellige Anskuelser. Vi ere som sagt enedes om ikke ved nogenformhelt Antydning, eller ved nogen Afstemning at foregribe vor Stilling og Thingets Stilling til dette Spørgsmaal, naar det senere kommer frem. Dernæst ere vi enige om i Udvalget at ville lade Ministeren foretage en Tilbygning til Horsens Lughus af Hensyn til, at det selvsølgelig er mere besparende, hvis man kan have Straffefangerne i to i Stedet for i tre Anstalter.

Justitsministeren: Til hvad den ærede Ordfører ansørte med Hensyn til Forslaget under Nr. 16 skal jeg ikke tilføje Noget. Hvad Endringsforslagene under Nr. 41 og 42 angaar, kan jeg ogsaa fatte mig meget kort. Jeg ønsker heller ikke, at der for Tiden skal indtages nogen anden Stilling med Hensyn til det Spørgsmaal, som jeg har tilladt mig at fremsøre, end netop den, som blev antydet af den ærede Ordfører, nemlig at Spørgsmaalet holdes ganske aabent. Jeg har derfor kun at tilføje en enkelt Bemærkning til, hvad den ærede Ordfører udtalte. Det forholder sig ganske rigtigt, at jeg har henledet Opmærksomheden paa, at det Spørgsmaal, som foreligger for Thinget, og som jeg tør antage foreligger temmelig omstændelig fremsat i den Skrivelse, som er aftrykt i Bilagene til det ærede Udvalgs Endringsforslag, omfatter to forskjellige Sider, to Underspørgsmaal. Det ene angaar Omdannelsen af en Fløi i Horsens Lughus, saaledes at dette Lughus vil blive i Stand til at optage

et større Antal Lughusfanger og i Forbindelse dermed de Forbedringshusfanger, som for Tiden have Ophold i Viborg Lughusanstalt; det andet Spørgsmaal er den eventuelle Anvendelse af Viborg Lughus, naar Straffefangerne ere flyttede til Horsens Lughusanstalt. Det har været Justitsministerens Pligt at have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes disse Forhold vedværende Straffeanstalterne kunde indrettes paa den hensigtsmæssigste og mest økonomiske Maade. Paa samme Tid har det været en naturlig Pligt for Justitsministeren at være betænkt paa, saa snart som muligt og paa saa økonomisk en Maade som vel muligt, at sørge for at raade Bod paa de Mangler, som ere tilstede med Hensyn til vor Come til at afhjælpe de Fordringer, som stilles med Hensyn til Pleien og Omsorgen for de Sindsyge. Det er naturligt, at man paa samme Tid, som det viste sig, at man i en nær Fremtid maatte kunne undvære den ene Straffeanstalt som Straffeanstalt, havde Opmærksomheden henvendt paa, om ikke denne Straffeanstalts Bygninger maatte kunne omdannes saaledes, at den kunde komme til at afgive den tredje — eller fjerde — Anstalt for Forplejningen af Sindsyge, hvortil der er Trang. Det er et Spørgsmaal, som har en overordentlig stor økonomisk Interesse ved Siden af den store Interesse, som Spørgsmaalets Besvarelse har ogsaa i andre Retninger. Det vilde derfor ikke have været forsværligt, om Justitsministeren vilde være fredeen til at forlange af Lovgivningsmagten en Bevilling til at oprette en tredje Sindsygeanstalt — jeg medregner ikke den Kjøbenhavnske ved denne Leilighed —, der efter al Sandsynlighed vilde komme til at koste snarere mere end mindre end $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler, naar ikke Justitsministeren forinden havde undersøgt, om det ikke lod sig gjøre at afhjælpe Manglen, hvorunder vi lide, paa en meget billigere Maade, navnlig paa den Maade, som jeg før tillod mig at hentyde til. Det er forekommet Justitsministeren, og han har ikke savnet Grunde til at have denne Mening, at det vilde være naturligt at henlede Opmærksomheden paa Viborg Lughusanstalt, men det har ikke været muligt, uagtet den Nødsnød, hvormed denne Sags Fremme er drevet, at føre Undersøgelserne i den Henseende til Ende, saaledes at jeg for mit Vedkommende endnu i Diebladet maa betragte det som et aabent Spørgsmaal, om det maa anses for hensigtsmæssigt at omdanne Viborg Lughus paa den Maade, som der er Spørgsmaal om. Den Bemærkning, jeg har at tilføje til den ærede Ordførers Fremstilling af Sagen, er altsaa kun den, at mit Endringsforslag under Nr. 41 ikke heller er at forstaa saaledes, at jeg derved skulde have villet formaa Thinget til allerede nu at afgive en bestemt Dom om Hensigtsmæssigheden af at omdanne Viborg Lughus til en Sindsygeanstalt for Uhelbredelige. Jeg har saa meget mindre villet